

Forhandling

Kl. 09:06

Formanden:

Hvad angår taletid og adgang til korte bemærkninger, henviser jeg til mit brev af 8. februar 2008 til medlemmerne.

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet som ordfører, er hr. Peter Christensen.

Kl. 09:07

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Tidligere på ugen indgik staten overenskomst med 170.000 medarbejdere. Nu kan politifolk, medarbejdere i forsvaret og andre statsansatte glæde sig, for de kan se frem til lønstigninger på over 4 pct. om året de næste 3 år. Alle har nemlig fået noget ud af denne aftale, og til gengæld for pæne lønstigninger har arbejdsgiverne, som jo også er borgere, fået garanti for, at der vil være en ordentlig statslig service i de kommende år.

Jeg synes, der er en række elementer i den nye aftale, som er værd at fremhæve i en tid med mangel på arbejdskraft.

Staten belønner medarbejdere for en ekstra indsats. Seniorer får en særlig bonus, hvis de bliver lidt længere på arbejdsmarkedet. En gymnasielærer på 64 år modtager således 15.000 kr. for hvert år, han eller hun bliver længere i sit job, og bonussen kan veksles til pension eller fridage, hvis det er det, den enkelte ønsker. Medarbejderne, der har mod på at give den en ekstra skalle, får mulighed for at aftale en fast ugentlig arbejdstid, som er højere end de 37 timer – naturligvis mod en tilsvarende lønforhøjelse.

Staten og lønmodtagerne har indgået en aftale, der peger fremad, en aftale, som belønner og opmuntrer, en fornuftig aftale, som lønmodtagerne bakker op om. Det er en god nyhed. Nu mangler vi selvfølgelig stadig at få et forhandlingsresultat på det kommunale område, og vi mangler, at aftalerne bliver godkendt af de enkelte medlemmer. Men så vidt så godt.

De seneste ugers meldinger er anderledes positive end dem, vi har hørt i medierne gennem de seneste måneder. Denne første aftale for statens område viser, at arbejdsmarkedets parter grundlæggende er sig deres ansvar bevidst. Det er glædeligt, og det lover godt for fremtiden.

Dansk økonomi har brug for, at alle kræfter trækker på samme hammel. Vi har brug for, at alle gode kræfter fortsætter den linje, som blev lagt i slutningen af 1980'erne. Dengang indså både arbejdsgivere, lønmodtagere og vælgere,

at ingen har gavn af at skubbe landet ud i krise bare for at få lidt ekstra håndører her og nu. Det er rimeligt at kræve en ordentlig betaling for et ordentligt stykke arbejde, men overbud og grådighed fra både politikere, fagforeninger og erhvervsdrivende er den lige vej til det økonomiske morads.

De seneste år har vi oplevet en velstandsstigning uden lige. Vi har oplevet en arbejdsløshed, der nærmest forsvandt som dug for solen. Vi har oplevet, at selv de svageste grupper har fået fodfæste på arbejdsmarkedet. Vi har oplevet, at andengenerationsindvandrere er blevet budt velkommen indenfor med åbne arme.

Kl. 09:10

Formanden:

Jeg må lige sige, at det markeres fra salen, at der er for meget støj i salen til, at medlemmerne kan høre, hvad ordføreren siger. Jeg beder om, at man, hvis man vil tale sammen, i videst muligt omfang gør det lidt mere afdæmpet.

Værsgo til ordføreren.

Kl. 09:10

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Det er en enestående succes, som alle dele af det danske samfund har medvirket til – ikke kun den nuværende regering, men også Schlüterregeringerne og Nyrupregeringerne.

Schlüterregeringerne tog det første skridt, da de op gennem 1980'erne kæmpede for at få landet på fode igen. Schlüterregeringerne fik folk til at forstå, at man ikke skaber velstand ved at pumpe tomme kalorier ud i økonomien, det skaber bare inflation og frustration. Man kan ikke i længden styre økonomien ved at forsøge at styre efterspørgslen i samfundet. Schlüterregeringerne fik folk til at forstå, at reel velstand kommer af arbejde. Derfor måtte man også øge udbuddet i samfundskonomen, udbuddet af arbejdskraft og udbuddet af kvalificerede mennesker. Det var et afgørende skift fra de fejlslagne forsøg på efterspørgselsstyring over mod en effektiv udbudsstyring.

Nyrupregeringerne fortsatte det gode arbejde med konsekvente arbejdsmarkedsreformer og med fremme af konkurrence for stadig flere markeder.

Vi har haft gode forudsætninger for de mange reformer. Vi har haft medvind i form af stadig flere unge på arbejdsmarkedet. Vi har haft medvind i form af globalisering og frihandel, der gav os billigere varer. Vi har haft medvind i form af østeuropæisk arbejdskraft på vore byggeplad-